Dosar nr.2-25031986-05-2a-17112025

Prima instanță: Judecătoria Cahul sediul Central
Judecător: Alexei Rusacov

Curtea de Apel Cahul
D E C I Z I E
în numele Legii

16 aprilie 2026 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Cahul
în componenţa:
preşedintele şedinţei de judecată: Evgheni Bancov
judecătorii: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco
Grefiera: Busuioc Anastasia
cu participarea: avocatului Negoiță Valeriu, în interesele lui Spînu Valeriu

a judecat în şedinţă publică, în ordine de apel, cererea de apel depusă de reprezentantul Procuraturii Generale a RM, cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al RM, cererea de apel depusă de avocatul Negoiță Valeriu, în interesele lui Spînu Mihail, și cererea de apel depusă de Ministerul Finanțelor al RM, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17 iulie 2025, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Spînu Mihail împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală, privind repararea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Acțiunea civilă:

La 11 martie 2025 reclamantul Spînu Mihail, prin intermediul avocatului Negoiță Valeriu, a depus cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală, privind repararea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată, prin care pretinde: încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Spînu Mihail a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și ale procuraturii în sumă de 500 000 lei, prejudiciului material sub formă de cheltuielile pentru asistența juridică suportate în cadrul procesului penal în sumă de 10 000 lei, precum și cheltuielile de judecată pe prezenta cauză civilă.

În motivarea pretenției sale avocatul a indicat că, de către organul de urmărire penal al DUP a DGT Sud a CNA, la data de 05 ianuarie 2025, a fost pornită urmărirea penală în conformitate cu prevederile art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, precum că Danilov Alexandr, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Înregistrare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto a Centrului multifuncțional Chișinău al Agenției Servicii Publice, responsabili de primirea probelor teoretice și practice a examenului de calificare a conducătorilor auto și eliberarea ulterioară a permisului de conducere, cât și din cadrul școlii auto din mun. Comrat și diferitor instituții medicale, acționând coordonat cu alte persoane necunoscute, cu care urmează să exercite influență asupra persoanelor publice, în data de 03 ianuarie 2024, aflându-se în mun. Comrat, au pretins și pretind în continuare de la Stinga

Ion, bani în sumă totală de 4000 lei, 1300 euro, și anume 2500 lei pentru perfectarea certificatului privind susținerea unui curs de școlarizare suplimentară în cadrul școlii auto din mun. Comrat, 1500 lei pentru eliberarea adeverinței medicale și 1300 euro în vederea influențării angajaților din cadrul Secției Înregistrare a Transportului Calificarea Conducătorilor Auto a Centrului Multifuncțional Chișinău al Agenției Servicii Publice, pentru ca ultimul să susțină cu succes probele teoretice și practice a examenului de obținere a permisului de conducere respectiv, acțiuni care urmează a fi întreprinse în continuare. Urmărirea penală în cauza penală nr.2024970117 a fost pornită la data de 20 februarie 2024, de către organul de urmărire penală al DUP a DGT Sud a CNA, în conformitate cu prevederile art.326 alin.(2) lit.b) din Codul penal, precum că Spînu Ion, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției Înregistrare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto a Centrului Multifuncțional Comrat și Hâncești al Agenției Servicii Publice, responsabili de primirea probelor teoretice și practice a examenului de calificare a conducătorilor auto și eliberarea ulterioară a permisului de conducere, acționând coordonat cu complicele acestuia Danilov Alexandru, cât și cu alte persoane necunoscute cu care urmează să exercite influență asupra persoanelor publice, aflându-se în mun. Comrat, au pretins și pretind în continuare de la candidații înscriși la examenele pentru obținerea permisului de conducere, mijloace financiare cuantumul cărora variază între 500 și 1200 euro, pentru ca aceștia din urmă să susțină cu succes probele teoretice și practice a examenului de calificare a conducătorilor auto și să obțină dreptul de a conduce transport auto la categoriile necesare și primire permisului de conducere respectiv, acțiuni care urmează a fi întreprinse în continuare. La data de 20 februarie 2024, cauza penală cu nr.2024970117 a fost conexată cu cauza penală cu nr.2024970011, cu atribuirea numărului de bază 2024970011. La data de 20 februarie 2024, de către ofițerul superior de urmărire penală al DUP a DGT Sud a CNA, locotenent Augustin Ștefăniță, a emis ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit pe Spînu Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal. La data de 10 iunie 2024, de către judecătorul Judecătoriei Cahul, sediul Central, au fost emise încheierile și mandatele judecătorești prin care a fost autorizată efectuarea percheziției corporale, în domiciliu, în automobilul de model „Opel Zafira”, cu număr de înmatriculare *****, de care se folosește bănuitul Spînu Mihail, în scopul depistării și ridicării: mijloacelor financiare în sumă de 1000 euro și 4000 lei, pretins și primite de la Stinga Ion (1 bancnotă cu nominalul de 100 de euro, 18 bancnote cu nominalul a câte 50 de euro, 3 bancnote cu nominalul a câte 1000 de lei și 2 bancnote cu nominalul a câte 500 de lei), precum și alte acte și obiecte care pot avea importanță pentru cauza penală. La data de 11 iunie 2024, de către organul de urmărire penală a fost efectuată percheziție corporală, în domiciliul și automobilul de model „Opel Zafira” cu număr de înmatriculare *****, de care se folosește Spînu Mihail, unde au fost ridicați: banii în sumă totală de 20 000 lei și 610 euro, și un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi 13C”. Din domiciliul lui Spînu Mihail au fost ridicate sume de bani de OUP, cât în lei, atât și în euro, astfel că bancnotele ridicate nu au seria/număr și anul emiterii indicat în încheierile și mandatele judecătorești emise la 10.06.2024, de către judecătorul de instrucție al Judecătoriei Cahul, sediul Central, prin care s-a autorizat efectuarea perchezițiilor la Spînu Mihail. La data de 11 iunie 2024, de către ofițerul superior de urmărire penală al DUP a DGT Sud a CNA, locotenent, Augustin Ștefăniță a fost emisă ordonanța de reținere a lui Spînu Mihail, bănuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal. Spînu Mihail a fost repartizat în izolatorul detenției preventive al Inspectoratului de Poliție Cahul. La data de 12 iunie 2024, de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Inna Vîhodeț, a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire a lui Spînu Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal. La data de 18 iulie 2024,

apărătorul lui Spînu Mihail, avocatul Negoiță Valeriu, s-a adresat cu o cerere către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Inna Vîhodeț, prin care s-a solicitat de a fi restituite proprietarului Spînu Mihail: telefonul mobil „Xiaomi Redmi 13C” și mijloacele bănești în sumă de 20 000 lei și 610 euro, ridicat de organul de urmărire penală la data de 11 iunie 2024 din domiciliul lui Spînu Mihail, întrucât nu există dovezi concrete care să justifice menținerea acestora ca corpuri delicte la cauza penală. Restituirea era necesară pentru a respecta drepturile fundamentale ale persoanei în cauză, pentru a asigura subzistența acesteia și pentru a preveni prejudicii nejustificate. Prin ordonanța procurorului Inna Vîhodeț din 01 august 2024, s-a admis parțial cererea apărătorului învinuitului Spînu Mihail, avocatului Negoiță Valeriu, cu privire la eliberarea telefonului mobil, iar în partea restituirii mijloacelor financiare cererea a fost respinsă ca neîntemeiată. Corpul delict, un telefon mobil de model Xiaomi Redmi 13C a fost restituit proprietarului, cu obligarea acestuia de a asigura păstrarea corpului delict până la soluționarea definitivă a cauzei penale. Fiind contestată ordonanța menționată, la data de 29 august 2024, de către adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii raionului Cahul, Andrian Tabureanu, a fost emisă ordonanța prin care s-a respins ca nefondată plângerea apărătorului Negoiță Valeriu în interesele învinuitului Spînu Mihail. Fiind contestată ordonanța din 29 august 2024, prin încheierea definitivă a judecătorului desemnat cu atribuțiile judecătorului de instrucție al Judecătoriei Cahul, sediul Central din 04 octombrie 2024, a fost respinsă, ca fiind inadmisibilă, plângerea apărătorului învinuitului Spînu Mihail, avocatul Negoiță Valeriu. La data de 27 ianuarie 2025, de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Inna Vîhodeț, a fost emisă ordonanță prin Spînu Mihail a fost scos de sub urmărire penală, deoarece s-a constatat că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal. Iar prin ordonanța aceluiași procuror din 28 ianuarie 2025, s-a dispus restituirea mijloacelor financiare în sumă de 20 000 lei și 610 euro, ridicate în cadrul percheziției domiciliului lui Spînu Mihail.

Susține reclamantul că, prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată, lui Spînu Mihail i-a fost cauzat un prejudiciu material, fiind nevoit să angajeze pe avocatul Negoiță Valeriu, care i-a acordat asistență juridică de-a lungul cauzei penale, fiind achitat onorariul avocatului în sumă de 10 000 lei, care este justificat prin volumul mare de lucru și timp acordat acestor procese de judecată, unde au fost depuse cereri, interpelări, întocmite plângeri, reprezentarea lui Spînu Mihail în fața organului de urmărire penală. În perioada de timp 11.06.2024 -13.06.2024, Spînu Mihail a fost privat de libertate și dreptul de a munci. Mai indică reclamantul că, în urma acestor acțiuni ilegale înfăptuite de către organul de urmărire penală, i-a fost produs un prejudiciu material și moral, încălcându-i reclamantului drepturile sale procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și drepturile constituționale, precum și drepturile prevăzutele CEDO, și anume dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil, dreptul la viața privată și libertate. Spînu Mihail a fost învinuit în comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, suspus acțiunilor procesuale și măsurilor speciale de investigați, pe durata urmăririi penale de peste 11 luni. Totodată, fiind reținut, a fost deținut în izolatorul de detenție preventivă al Inspectoratului de Poliție Cahul în condiții inumane și degradante, i-a fost lezată onorarea și demnitatea, reputație profesională, iar informația privind atragerea la răspundere penală a avut un impact extrem negativ asupra rudelor și prietenilor, inclusiv a lui Spînu Mihail, care au retrăit pe toată perioada examinării cauzei, creându-i un disconfort psihologic. Susține Spînu Mihail că a suferit un prejudiciu moral pe care îl exprimă prin suferințe psihice, fizice și morale, încălcându-i-se onoarea și demnitatea de om și de cetățean al statului, care pretinde a fi un stat de drept.

Prin încheierea protocolară din 29 aprilie 2025, a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova în prezenta acțiune civilă.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17 iulie 2025, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă Spînu Mihail împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală, privind repararea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată. A fost încasat din bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Spînu Mihail, prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei, cheltuielile pentru asistență juridică suportate în cauza penală în mărime de 10 000 lei, și cheltuielile suportate în prezenta cauză în sumă de 519 lei, în total suma de 60 519 lei lei. În rest, cererea de chemare în judecată, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea și argumentele cererilor de apel:

La 21 iulie 2025 *reprezentantul Procuraturii Generale a Republicii Moldova, procurorul Mariana Caragherghi,* a depus cerere de apel nemotivată, iar la data de 06 noiembrie 2025 a parvenit și apelul suplimentar, prin care pretinde: casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cahul sediul Central din 17 iulie 2025 cu pronunțarea hotărîrii noi prin care acțiunea civilă depusă de către Spînu Mihail împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală privind repararea prejudiciului material, moral şi cheltuielilor de judecată, să fie respinsă.

În argumentarea cererii de apel, reprezentantul Procuraturii Generale a indicat că, instanţa neîntemeiat a admis parțial cererea înaintată de Spînu Mihail, fără a reţine că Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti, nr.1545-XIII din 25.02.98, permite acordarea compensațiilor doar în cazul existenței circumstanţelor prevăzute de art.6 care necesită a fi întrunite cumulativ cu circumstanțele prevăzute la art.3 al Legii. Instanța neîntemeiat a reținut ca existente temeiurile indicate la lit.a), c), f) din art.3 al Legii nr.1545, or, este necesar de menționat că existența unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală nu denotă faptul că organul de urmărire penală a admis careva acţiuni ilicite. Scoaterea de sub urmărire penală nu atrage după sine direct concluzia că acțiunile organului de urmărire penală şi ale procuraturii au fost ilicite în cauza respectivă, circumstanță ce rezultă direct din art. 2 alin. (1) din Legea nr.1545. Or, la caz, procurorul cercetând cazul penal nu a neglijat principiile constituționale şi procesual penale. În astfel de circumstanțe organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului, iar în speță acțiunile organului de urmărire penală nu denotă admiterea de încălcări ale drepturilor omului, sau normelor procedural şi materiale. Astfel, singurul fapt de existență a unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală nu-i acordă lui Spînu Mihail dreptul la repararea prejudiciului moral, este necesar ca cel care pretinde daune morale să aducă argumente şi indici din care să rezulte în ce măsură drepturile personale nepatrimoniale i-au fost afectate. Or, sarcina de a proba existența dreptului pretins în speță revine reclamantului, ceia ce nu a fost probat. Consideră că instanța neîntemeiat a reținut că acțiunile întreprinse de organele de urmărire penală și de procuratură față de reclamant i-au cauzat acestuia un prejudiciu moral, în condițiile în care Spînu Mihail nu a prezentat probe justificative care ar demonstra prezența unor suferințe cauzate, or, toate argumentele indicate de reclamant în motivarea pretenției de încasare a prejudiciului moral poartă un caracter declarativ, formal, abuziv fără de a dispune de suport probatoriu. Or, pretinderea la repararea prejudiciului

moral, nu-l scutește pe reclamant să probeze cauzele care au determinat o suferință morală, totodată prin care acțiuni ilegale i s-a cauzat prejudiciul moral şi totodată să probeze şi instanța să poată constata dacă a avut loc o violare a drepturilor constituționale şi procesuale. O compensație este justificată numai în cazul în care este proporțională în raport cu gravitatea violărilor constatate. Prin urmare, reclamantul nu face dovada unor suferințe psihice sau fizice din care să rezulte prejudiciul moral. Sarcina probării prejudiciului moral este pusă pe seama reclamantului iar la caz, reclamantul nu a demonstrat că a fost supus unor suferințe psihologice şi afectată starea emoțională. Argumentul instanței precum că lui Spînu Mihail i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil declanșat prin punerea sub învinuire ilegală, iar în final fiind scos de sub urmărire penală, îl consideră unul neîntemeiat, or, organul de urmărire penală şi procurorul au acționat strict potrivit normelor procesual penale iar în cadrul procesului penal nu au fost identificate acțiuni abuzive sau ilegale vis-a-vis de Spînu Mihail. Consideră neîntemeiată admiterea cererii şi referitor la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, deoarece instanța şi-a argumentat poziția indicînd că, de către reclamant a fost anexat bonul de plată eliberat de cabinetul avocatului fără a da eficiență normelor legale naționale şi opiniei CEDO. În conformitate cu jurisprudența CtEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare şi rezonabile ca mărime. Astfel, pentru justificarea acestora, partea care solicită compensarea trebuie să prezinte dovada achitării onorariilor (prin dispoziții de plată, bonuri de plată), facturi emise conform legislației şi o listă a actelor, acțiunilor întreprinse de avocat, cu specificarea timpului aferent fiecărei activități. La caz, instanţa a admis pretenția fără ca cheltuielile de asistență juridică solicitate să fie justificate. Or, în cazul nejustificării cheltuielilor de asistență juridică, judecătorul urma să respingă această pretenție.

La 29 iulie 2025 și 06 august 2025 *reprezentantul Ministerului Justiției a Republicii Moldova, Constantin Cachița,* a depus cerere de apel nemotivată, iar la data de 16 decembrie 2025 a parvenit și apelul suplimentar, prin care pretinde: casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17 iulie 2025, cu pronunțarea hotărîrii noi prin care acțiunea civilă să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În argumentarea cererii de apel, reprezentantul Ministerului Justiției a indicat că, Ministerul Justiției consideră hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17 iulie 2025, în partea admiterii parțiale a acțiunii, ca fiind neîntemeiată şi pasibilă casării, iar în acest sens invocă următoarele. Contrar prevederilor art.239 Cod de procedură civilă, concluziile instanței de fond sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, din considerentul lipsei probatoriului necesar, în vederea dispunerii admiterii acțiunii. Astfel, temeiurile de declarare a apelului, indicate supra, urmează a fi argumentate infra, generalizând inițial faptul că, instanța de fond a omis să cerceteze minuțios circumstanțele cauzei, prin prisma specificului Legii nr.1545/1998 și implicit necesitatea constatării ilegalității acțiunilor întreprinse de către organele reclamate. În lipsa unor probe privind demonstrarea caracterului ilicit al acestor acțiuni, admiterea acțiunii denotă o elucidare neconformă și insuficientă a circumstanțelor cauzei, sub aspectul aplicării eronate a prevederilor Legii nr.1545/1998. În speță, atestă că, în cadrul cauzei penale, pornită în temeiul art.326 alin. (2) lit.b) Cod penal, la data de 20 februarie 2024, reclamantul Mihail Spînu a fost recunoscut în calitate de bănuit. La data de 11 iunie 2024, de către organul de urmărire penală a fost efectuată percheziție corporală, în domiciliul și automobil unde au fost ridicați banii în sumă de 20 mii lei și 610 euro și un telefon mobil. Tot în aceeași zi a fost emisă ordonanța de reținere a lui Mihail Spînu. Prin Ordonanța procurorului din Procuratura raionului Cahul din data de 12 iunie 2024, reclamantul Mihail Spînu a fost pus sub învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute

de art.326 alin.(2) lit.b). La data de 27 ianuarie 2025 a fost emisă ordonanța prin care Mihail Spînu a fost scos de sub urmărire penală, deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod Penal. În ce privește netemeinicia hotărârii nr.2-341/2025 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17 iulie 2025, susține că instanţa de fond a aplicat eronat normele de drept material ce ţin de încasarea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, în condiţiile în care pentru aplicabilitatea prevederilor Legii nr.1545, necesită de a fi întrunite cumulativ (minim o condiție), atât circumstanţele prevăzute de art.6 dreptul la repararea prejudiciului, cât şi de art.3 cazurile de reparare a prejudiciului material şi moral. Normele legale în cauză sunt în realitate indisolubile, nu pot fi aplicate separat. Această poziție este confirmată și în jurisprudența națională, în cauza Chirică Ruslan vs Ministerul Justiției, încheierea Curţii Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2021 (2ra-1635/21): „Pentru a decide astfel, instanţa de apel a reţinut că pentru a fi întemeiate pretențiile de încasare a prejudiciului material și a celui moral în condițiile Legii nr.1545 din 25 februarie 1998, în primul rând acestea trebuie să fie pasibile reparării prin prisma art.3 din lege, în condițiile respectării cumulative a dispozițiilor art.6 al aceleiași legi”. Totuși, remarcă că instanța de fond a motivat formalist, superficial hotărârea în partea invocării întrunirii la caz a condiției stipulate la art.3 din Legea nr.1545, transcriind dispoziția art.3 și enumerând acțiunile procesuale efectuate în privința intimatului/reclamantului, fără a argumenta ilegalitatea acțiunilor procesuale efectuate de către organele de urmărire penală în privința intimatului (reclamantului) Mihail Spînu. Reieșind din practica juridică naţională, subliniază că conform prevederilor art.art.2007, 2036 Cod civil, statul răspunde patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi instanţelor judecătoreşti. Totodată, elucidarea cazurilor şi condiţiilor de răspundere patrimonială se face prin lege specială, actualmente, o asemenea lege specială este Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti (în continuare Legea nr.1545). Legiuitorul în temeiul art.6 din Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti (în continuare Legea nr.1545) a prevăzut expres care sunt cazurile în care survine dreptul persoanei fizice/juridice la repararea prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti. Totodată, potrivit art.6 din aceiași Lege, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare; scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice şi adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii. În această ordine de idei, constatarea instanței că „faptul atragerii ilegale la răspundere penală și efectuarea acțiunilor procesuale în privința acestuia, îi lezează anumite drepturi, și respectiv indubitabil cauzează persoanei un prejudiciu moral” este superficială deoarece instanța nu a luat în considerație faptul că reclamantul nu a demonstrat printr-un act judecătoresc de dispoziție irevocabil că acţiunile întreprinse de către organul de urmărire penală sunt/au fost ilegale, atunci dreptul la despăgubire apare indiferent de faptul dacă este vinovată sau nu persoana. De altfel, în

sensul prevederilor enunțate rezultă expres, că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare şi de urmărire penală, sunt necesare unele condiții speciale, şi anume existenţa faptei ilicite. În acest sens, accentuează că examinarea corectitudinii procedurilor de arestare, temeinicia deciziei de reţinere sau gradul de motivare al actului prin care a fost dispusă arestarea, nu ține de competenţa instanţei civile, deoarece aceste chestiuni urmează a fi decise în cadrul procedurilor penale. Or, prezentul litigiu de judecată este cu caracter civil şi nu ține de competenţa instanţei de judecată de a se expuse pe marginea aspectului legalității procedurilor respective. În acest sens, precizează că pe durata acţiunilor de urmărire penală, intimatului Mihail Spînu nu i-au fost încălcate drepturile procesuale, iar la materialele cauzei nu există nici o probă concludentă, pertinentă, în confirmarea faptului că actele procedurale emise în privința intimatului, de către organul de drept, sunt calificate ca ilegale, astfel mențiunea instanței că „prin punerea sub învinuire ilegală" nu a fost probată în ședința de judecată, deoarece în cadrul procedurii de punere sub învinuire nu au fost constate careva încălcări procesuale și ca rezultat nu prezintă interes pentru instanța de apel. Or, în corespundere cu art.218 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată, constatând în procesul de judecată fapte de încălcare a legalității şi a drepturilor omului, o dată cu adoptarea hotărârii, emite şi o încheiere interlocutorie prin care aceste fapte se aduc la cunoştinţa organelor respective, persoanelor cu funcţie de răspundere şi procurorului. Respectiv, drepturile procesuale ale reclamantului au fost respectate. Prin urmare, se desprinde că la materialele cauzei nu există nici un act procedural definitiv şi irevocabil al instanței de judecată sau a organului ierarhic superior, prin care s-au stabilit ca fiind ilegale acţiunile organului de urmărire penală. De altfel, instanța de fond eronat a atribuit statului „obligația juridică de a înlătura toate consecințele survenite" când intimatul nu a probat și nu a adus argumente în vederea susținerii acestor consecințe. Unica consecință invocată a fost vătămarea statutului social al persoanei vătămate, unde însăși instanța se contrazice „instanța apreciază critic argumentele invocate în cererea de chemare în judecată, precum că reclamantului i-a fost lezată reputația profesională". Contrar celor relevate, reținând prevederile expuse la art.386 alin.(1), lit. a), b), c), d) Cod de procedură civilă, atestă următoarele: fapta ilicită (circumstanță importantă pentru soluționarea cauzei) nu a fost constatată, de către o autoritate competentă (nefiind anexată o anumită probă), însă instanța a dispus totuși admiterea acțiunii; instanța efectiv a constatat, în mod unilateral, ilegalitatea acțiunilor reclamate, în lipsa unei asemenea competențe. În partea ce ține de acordarea prejudiciului moral, în cuantum de 50 000 lei, precizează că, potrivit art.11 din Legea nr.1545 mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luându-se în considerare: gravitatea infracţiunii de a cărei săvârşire a fost învinuită persoana respectivă; caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată; rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată; suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice. În cauză, nu s-a făcut dovada, prin mijloace de probă pertinente și concludente, nici a pretinsei rezonanțe publice a informațiilor referitoare la învinuirea persoanei, nici a reputației de care se bucura intimatul/reclamantul Mihail Spînu anterior declanșării urmăririi penale, precum și nici a unei eventuale alterări a acesteia raportat la percepția publică ulterioară finalizării examinării cauzei. Apreciază că instanța nu a motivat efectiv hotărârea în partea prejudiciului moral, stabilind în mod arbitrar cuantumul acestei pretenții, prin enumerarea acțiunilor procesuale desfășurate în privința intimatului/reclamantului și cu invocarea că la stabilirea acestuia a luat în considerare

practica judiciară pe cauze analogice, fără a numi careva cauze în acest sens. Totodată, precizează că în cadrul examinării cauzei în fond, reprezentantul reclamantului/intimatului și-a justificat cuantumul prejudiciului moral prin examinarea îndelungată a procesului penal, argument ce are relevanță doar în contextul depunerii unei cereri de chemare în judecată în temeiul Legii nr.87/2011 și nu în prezenta cauză. Instanța urma să-și motiveze hotărârea în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral prin raportarea circumstanțelor speței la prevederile legale și anume prin prisma criteriilor stipulate la art.11 din Legea nr.1545 și a art.219 alin.(4) din Codul de procedură penală și cu luarea în considerare a explicațiilor pârâtului și intervenientului accesoriu. În acest context, notează că prin noțiunea de prejudiciu moral se înţelege suferințele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viața, sănătatea, demnitatea şi reputaţia profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie şi personal). Realizând o generalizare a celor expuse şi constatate, atrage atenția completului că instanţa de judecată nu trebuie să-şi formeze o idee preconcepută conform căreia presupusa încălcare a unui drept implică în mod obligatoriu pertinența acțiunii și pe cale de consecință existenţa unui prejudiciu. Este necesar de stabilit inițial caracterul acțiunii, în sensul întrunirii condițiilor legii speciale și deja ulterior probarea existenței acelui prejudiciu. Criteriile care stau la baza cuantumului despăgubirilor trebuie să fie obiective, împărtășind criteriul general evocat de instanţa europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputaţiei, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora. Respectiv, constată că instanța de fond a dispus acordarea unui prejudiciu moral, în cuantum de 50 000 lei, în lipsa unei justificări pertinente. Or, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că acel cuantum al despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, şi nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor (cauza Cozimolici decizia Col. pen. lărg. CSJ din 26.12.2008, dos. nr.1ra-1359/08). Instanța de fond, în mod just, a reținut faptul că CtEDO solicită o dare de seamă cu privire la lucrul efectuat de avocat, în care să fie descrise suficient de detaliat acțiunile întreprinse și timpul cheltuit pentru acestea și implicit că o neprezentare a dării de seamă duce implicit la respingerea pretenției cu privire la costuri și cheltuieli (Lupăcescu și alții c. Moldovei, 21/03/2006, § 40 și Amihalachioaie c. Moldovei, 20/04/2004, § 47). Cu toate acestea, instanța, în mod nefondat a dispus admiterea parțială a pretenției, dispunând compensarea cheltuielilor de asistență juridică, în cuantum de 10 000 lei, menționând concomitent că avocatul nu a prezentat un borderou al acțiunilor efectuate pe parcursul examinării cauzei, ci doar „bonul de plată seria DAA nr.48072130”. Prin urmare, la acest capitol, obiectează asupra admiterii acțiunii asupra cheltuielilor de asistență juridică, în cuantum de 10 000 lei, solicitarea urmând a fi respinsă integral, din considerentul lipsei unei argumentări a tuturor acțiunilor întreprinse și ponderea acestora asupra prezentei cauze. În această ordine de idei, susține că Judecătoria Cahul, sediul Central a oferit o apreciere eronată a probelor administrate, a aplicat eronat normele de drept material şi prin urmare a emis o hotărâre nefondată la 17 iulie 2025.

La 04 august 2025 *avocatul Negoiță Valeriu, în interesele lui Spînu Mihail,* a depus cerere de apel nemotivată, iar la data de 09 decembrie 2025 a parvenit și apelul suplimentar, prin care pretinde:

casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17 iulie 2025, cu pronunțarea hotărârii noi în partea încasării prejudiciului moral: cu dispunerea încasării din bugetul de stat în beneficiul lui Spînu Mihail, prejudiciul moral în mărime de 500 000 lei.

În argumentarea cererii de apel, avocatul a indicat aceleași argumente ca în acțiunea civilă inițială pe care instanța de apel nu le v-a repeta. Suplimentar a menționat că, reclamantului i s-a adus un prejudiciu moral considerabil, mai ales având în vedere lezarea vieții private cînd de către organul de urmărire penală la urmărit pe reclamant, a perchiziționat domiciliul și a fost reținut fiindu-i puse cătușele pe mâini, în fața membrilor familiei, precum și având în vedere că a fost aplicat în privința sa măsura preventivă reținerea, a fost încălcat grav dreptul la apărare, or viciile acumulate în procesul penal și ulterior în cadrul acțiunilor în fața justiției, au perpetuat narațiunea negativă față de personalitatea reclamantului. În aceeași ordine de idei face trimitere la, Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950 stabilește în art.1 - obligația de a respecta drepturile omului, iar prevederile art.6 stipulează - dreptul la un proces echitabil. Acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, iar cuantumul despăgubirilor trebuie în așa fel stabilit, încât să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative. În conformitate cu prevederile art.23 alin.(3) Cod de procedură penală, persoana, achitată sau în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare, are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum şi să fie despăgubită pentru prejudiciul care i-a fost cauzat. Prin incidența normelor citate supra, având în vedere probele prezentate și administrate, constată cert temeiul și condițiile generale ale răspunderii delictuale și anume: producerea unei fapte ilicite prin încălcarea dreptului la un proces echitabil lui Spînu Mihail declanșat prin punerea sub învinuire ilegală, iar în final, fiind scos de sub urmărirea penală, căci s-a constatat, că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, or, acțiunile de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești se consideră în sensul legii ilicite în sine, deoarece caracterul lor ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată. Mai mult ca atât, este de notat și faptul că eșecul actului de învinuire prin sine constituie o confirmare a încălcării drepturilor persoanei, comise de autorități față de cel tras la răspundere penală, indiferent dacă în final s-a ajuns sau nu la condamnarea publică, achitarea persoanei sau scoaterea persoanei de sub urmărire penală. Totodată, consideră că, mărimea compensației solicitate spre încasare de către Spînu Mihail cu titlu de reparare a prejudiciului moral, în sumă de 500 000 lei, este una corectă proporțională suferințelor suportate pe toată durata desfășurării urmăririi penale și consideră că instanța de fond greți a ajuns la concluzia că este o sumă vădit disproporțională și una foarte excesivă în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității, motiv din care instanța de fond nu a satisfăcut integral această cerință a părții reclamante, fiind micșorată până la 50 000 lei. Partea apelantă conchide că, o astfel de satisfacere este una inechitabilă şi nerezonabilă pe măsură să repare prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilegale a organului de urmărire penală, de organele procuraturii și instanțele judecătorești. În aceeași ordine de idei, partea apelantă menționează că, acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală, de procuratură și de instanțele de judecată față de reclamantul Spînu Mihail i-au cauzat acestuia un prejudiciu moral, considerent din care statul, poartă răspundere patrimonială pentru prejudiciul cauzat astfel. Spînu Mihail a avut incontestabil suferințe psihice şi fizice acest prejudiciu moral urmează a fi pus pe seama pârâtului culpabil de fapta ilicită, însă, apreciind profunzimea

suferinţelor psihice ale reclamantului de a lungul duratei examinării cauzei penale şi plângerilor depuse instanţele de judecată naţionale, reclamantul estimează acest prejudiciu în echivalent bănesc la suma de 500 000 lei şi consideră în măsură să aducă o satisfacţie echitabilă din partea pârâtului. În acest sens face trimitere la practica națională: hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 09 octombrie 2023 pe cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Melniciuc Oleg către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală și Consiliul Superior al Magistraturii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti în baza Legii nr. 1545-XIII din 25.02.98, potrivit căruia s-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Melniciuc Oleg, prejudiciul moral în mărime de 500 000 lei, fiind menținută prin decizia Curții de Apel Centru din 06 mai 2025. Mai invocă și hotărârea, Judecătorie Chișinău, sediul Centru, din 08 februarie 2023 pe cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către avocata Angela Popil, în interesele reclamantei Domnica Manole, a fost încasat din contul bugetului de Stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul reclamantei Domnica Manole, suma de 800 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală și procuraturii ca urmare a tragerii ilegale la răspundere penală în temeiul art.307 alin.(1) din Codul penal, acțiuni soldate cu achitarea Domnicăi Manole prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 09 august 2019, definitivă și irevocabilă din 26 august 2019, menținută prin decizia Curții de Apel Chişinău din 13 mai 2023. Reieșind din analiza hotărârilor judecătorești indicate supra, care formează o practică judiciară consistentă și recentă în Republica Moldova privind repararea prejudiciilor cauzate prin acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești în temeiul Legii nr.1545-XIII din 25.02.1998, consideră că suma acordată lui Spînu Mihail pentru prejudiciul moral 50 000 lei este disproporționat de mică față de standardele stabilite în cauze similare. Această disproporționalitate contravine principiului echității sociale, egalității în fața legii și uniformității practicii judiciare, generând o discriminare nejustificată între reclamanți aflați în situații comparabile. Instanțele de judecată din Republica Moldova au dezvoltat, în ultimii ani, o jurisprudență stabilă în materie de despăgubiri pentru prejudicii morale rezultate din trageri ilegale la răspundere penală, fapt confirmat prin hotărîrile sus enunțate. Aceste cazuri, pronunțate în 2023-2025, stabilesc un interval de despăgubiri morale cuprins între 500 000 lei și 800 000 lei pentru situații analogice, unde prejudiciul derivă din acțiuni ilicite similare (tragere ilegală la răspundere penală, fără elemente agravante precum detenția). Practica judiciară, odată formată, devine un reper obligatoriu pentru asigurarea predictibilității și echității deciziilor, conform art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), ratificată de Republica Moldova, care impune un tratament echitabil și nediscriminatoriu. Prezenta cauză civilă implică aceleași elemente esențiale: repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală și procuraturii, în baza aceleiași Legi nr.1545-XIII. Reclamantul a fost reținut, la fel ca în precedentele menționate, fiind un factor agravant, însă care nu ar putea justifica o reducere drastică a sumei. Totuși, instanța de fond a limitat despăgubirea morală la doar 50 000 lei de 10 ori mai puțin decât minimul din practica recentă. Această discrepanță nu este motivată de diferențe factuale obiective (cum ar fi durata procedurilor, intensitatea suferinței sau alte circumstanțe particulare), ci pare a fi arbitrară, contravenind principiului proporționalității și echității prevăzut de art.16 și 54 din Constituția Republicii Moldova. În absența unor motive temeinice pentru o astfel de deviație, hotărârea creează o inechitate socială evidentă, tratând reclamanți similari în mod inegal, ceea ce poate fi calificat drept o încălcare a dreptului la un

remediu efectiv (art.13 CEDO). Reducerea nejustificată a despăgubirii morale subminează scopul Legii nr.1545- XIII, care vizează repararea integrală a daunelor suferite, inclusiv a suferinței psihologice, stigmatizării sociale și pierderii reputației cauzate de o urmărire penală ilegală. În cazuri precum Melniciuc și Manole, instanțele au recunoscut amploarea prejudiciului moral prin sume substanțiale, reflectând realitatea impactului pe termen lung asupra vieții reclamantului (stres emoțional, afectarea carierei, relațiilor sociale). Aplicarea unei sume de doar 50 000 lei în cazul Spînu Mihail echivalează cu o minimalizare a suferinței sale, generând o percepție de injustiție și erodând încrederea cetățenilor în sistemul judiciar. Mai mult, această abordare inconsistentă poate descuraja victimele similare să-și exercite dreptul la reparare, contravenind obligațiilor statului de a asigura accesul efectiv la justiție. Având în vedere că în precedentele invocate, hotărârile de fond au fost menținute în apel (prin respingerea recursurilor Ministerului Justiției și ale procuraturii), se impune o intervenție similară în prezenta cauza civilă pentru a alinia decizia la standardele naționale. Solicită, așadar, majorarea prejudiciului moral la un nivel comparabil de 500 000 lei, conform minimului din practică, pentru a restabili echitatea și a preveni perpetuarea unei jurisprudențe fragmentate. Această ajustare nu doar repară inechitatea individuală, ci contribuie la consolidarea statului de drept în Republica Moldova. În concluzie, bazându-se pe practica judiciară formată și pe principiile constituționale și convenționale, suma acordată de instanța de fond lui Spînu Mihail reprezintă o subevaluare evidentă și nejustificată, care necesită examinată în ordine de apel pentru a asigura un tratament echitabil și proporțional.

La 12 august 2025 reprezentantul *Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Victoria Belous,* a depus cerere de apel, prin care pretinde: casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17 iulie 2025, cu pronunțarea unei hotărîrii noi prin care pretențiile reclamantului vor fi respinse integral.

În argumentarea cererii de apel, reprezentantul Ministerului Finanțe a indicat că, cu referire la admiterea parțială a pretenției privind încasarea prejudiciului moral, instanța de fond nu a elucidat pe deplin aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei. În această ordine de idei, susține, că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare şi de urmărire penală, sunt necesare unele condiții speciale şi anume existența faptei ilicite, respectiv nu orice acțiune a organelor de drept și judecătoreşti atrage răspunderea statului. În acest sens, atrage atenția că pentru aplicabilitatea dispozițiilor Legii nr.1545/1998, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale şi morale prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi instanțelor judecătoreşti urmează să existe şi să fie întrunite cumulativ, atât circumstanțele prevăzute la art.6 cât și de art.3 din legea precitată. Astfel, Ministerul Finanțelor consideră că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată în condițiile în care, conform prevederilor sus enunțate, rezultă expres că nu orice acțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului. Prin urmare, indică că este important şi necesar să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept. Or, în Ordonanța procurorului în Procuratura raionului Cahul din 27 ianuarie 2025 emisă pe cauza penală nr.2024970011 a fost indicat faptul că, în cadrul efectuării urmăririi penale au fost luate toate măsurile rezonabile aflate la dispoziție pentru stabilirea adevărului obiectiv. Mai mult ca atât, în susținerea poziției date intervin şi prevederile art.252 din Codul de procedură penală nr.122/2003, potrivit căruia urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea

penală. În acelaşi timp, alin.(1) art.254 din Codul de procedură penală nr.122/2003 prevede că organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanţelor cauzei pentru stabilirea adevărului. În acest context, reieșind din faptul că, nici o condiție din prevederile legale nu se regăsește în justificarea admiterii pretenției reclamantului în ceia ce privește încasarea prejudiciului, consideră că solicitările reclamantului care au fost admise de către instanța de fond nu cad sub incidența Legii nr.1545/1998. Totodată, urmează de subliniat, că actele şi acțiunile în cadrul urmăririi penale, au fost efectuate conform prevederilor legale, în vederea cercetării sub toate aspectele, complet şi obiectiv a circumstanțelor cazului. Or, potrivit prevederilor art.19 alin.(3) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, cât și cele care îl dezvinovățesc. De asemenea, instanța de fond nu a luat în considerare prevederile pct.5.3. din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.7 din 04.07.2005 cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale, potrivit căruia ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuit şi sau învinuit sunt niște procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale şi prin sine nu afectează drepturile sau libertățile constituționale ale persoanei. Acestea sunt niște măsuri procesuale prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, şi acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării acțiunilor menționate. Or, potrivit art.50 Cod penal nr.985/2002, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege. Subsecvent, în susținerea acesteia intervin şi prevederile art.175 alin.(2) Cod de procedură penală nr.225/2003 potrivit căruia măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinţei. Totodată, indică că Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din 27 ianuarie 2025 nu confirmă caracterul ilicit al acțiunilor organului de urmărire penală, care în scopul executării obligațiilor sale a efectuat urmărirea penală cu respectarea Codului de procedură penală. De asemenea, consideră neîntemeiată hotărârea primei instanțe și în partea admiterii pretenției cu titlu de cheltuieli de judecată în mărime de 10 000 lei, în condițiile în care nu sunt întrunite toate condițiile de aplicabilitate a prevederilor Legii nr.1545/1998. Este de menționat că prin decizia Consiliului Uniunii Avocaților nr.2 din 30.03.2012 au fost aprobate Recomandări privind cuantumul onorarilor avocaților şi compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică. Astfel, potrivit pct. 16 din decizia precitată, pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată; copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislație; lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat şi timpului aferent acestora. În esență, munca prestată de avocat raportată la gradul de complexitate al cauzei penale/civile, lipsa contractului de prestare a serviciilor juridice şi listei detaliate a actelor/acțiunilor efectuate de avocat şi timpului aferent acestora, așa cum este menționat în decizia Consiliului Uniunii Avocaților nr.2 din 30.03.2012, prin care au fost aprobate recomandări privind cuantumul onorarilor avocaților şi compensarea de către instanțele

de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, denotă o concluzie despre necesitatea respingerii acestui capăt din acțiune ca fiind neîntemeiat.

Poziția expusă în referință:

La data de 30 ianuarie 2026 a fost înregistrată referința depusă de reprezentatul Procuraturii Generale a Republicii Moldova, potrivit căreia a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de apel formulată de avocat în interesele reclamantului Spînu Mihail și admiterii apelurilor declarate de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Ministerul Justiției al Republicii.

În argumentarea referinței, procurorul indică că, analizând materialele dosarului în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că instanţele de judecată eronat şi neîntemeiat au dispus admiterea parțială a acţiunii. În temeiul art.2 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, prin acţiuni ilicite se subînțeleg acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţiile administrative, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau administrative (infracţiuni). În conformitate cu prevederile art.3 al legii citate, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţară, tragerii ilegale la răspundere penală. Analizând materialele cauzei, conchide că acţiunile organelor de urmărire penală, în contextul circumstanţelor avute loc la caz, au fost întemeiate şi legale, din care considerente pretențiile reclamantului nu se încadrează în prevederile Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998. Nu există nici un act procedural definitiv şi irevocabil a judecătorului de instrucţie, sau a organului ierarhic superior, prin care s-a stabilit ca fiind ilegale acţiunile organului de urmărire penală sau ale procurorului (cerință prevăzută de Legea nr.1545, art.3), de aceea consideră acţiunile ale organului de urmărire penală şi a procuraturii, au fost în strictă conformitate cu prevederile legale. Astfel, este important şi necesar să se constate ilegalitatea actului procedural emis de către organul de drept. Inclusiv, şi prin încheierea judecătorului de instrucţie din 04.10.2024, la care apărarea a făcut referire, nu a constatat acţiuni ilicite. Instanţa de apel se întemeiază pe prevederile art.11 alin.(1) lit.a), b), c), d), e), f), h) alin.(2) şi (3) din Legea nr.1545/1998. Însă, nu a luat în consideraţie următoarele, infracţiunea pentru care a fost învinuit reclamantul face parte din categoria celor grave, însă în privința reclamantului nu au fost aplicate măsuri preventive privative de libertate. Cât privește rezonanța socială, menționează că reclamantul nu a prezentat probe ce ar demonstra că învinuirea adusă acestuia, a devenit subiectul unor articole de presă sau ar fi fost o știre cunoscută de localnicii sau colegii de serviciu; nu s-au stabilit ca în cadrul procesului penal au avut loc careva încălcări procesuale şi nu s-a constatat dacă a avut loc ofensa de către organul de urmărire penală sau instanţa de judecată în privința reclamantului, în dosarul civil lipsesc probe în acest sens; informația despre învinuirea reclamantului nu a fost adusă la cunoştinţa societății şi lipsesc careva probe în acest sens în dosarul civil. Lipsesc probe despre încălcarea secretului sau confidențialității datelor urmăririi penale comise de către organul de urmărire penală, procuror sau instanţa de judecată.

Lipsesc plângeri din partea reclamantului şi hotărârile organelor competente privind divulgarea datelor urmăririi penale din partea persoanelor implicate în proces, durata procesului penal a fost una rezonabilă, nefiind încălcată şi lipsesc hotărârile instanţei de judecată în acest sens, or, lipsesc plângeri din partea reclamantului cu privire la tergiversarea urmăririi penale sau judecării cauzei în cadrul procesului penal reclamantul a beneficiat de drepturi şi obligaţiuni, inclusiv şi de libertăţi. Prin urmare, lipsesc careva probe că acestea au fost lezate. Lipsesc date cu privire la suferinţele fizice şi psihice, dereglări, nefiind anexate careva probe, expertize, documente medicale etc. din care ar rezulta legătură cauzală între examinarea cauzei penale în instanţa de judecată şi diagnoza reclamantului. Argumentul reclamantului cu privire la suportarea cheltuielilor legate de deplasarea la instanţele de judecată în cadrul procesului penal este neîntemeiat, or, reclamantul nu a prezentat careva dovezi bonuri de plată, ordine de încasare, chitanţe etc. din care ar rezulta suportarea cheltuielilor legate de transport. Reieșind din constatările relatate, consideră drept greșită soluția instanţei de judecată de fond cu privire la recuperarea prejudiciului moral, deoarece nu au fost constatate temeiurile, care ar acorda dreptul reclamantului la repararea prejudiciului conform prezentei legi. Or, în conformitate cu materialele cauzei civile, în cadrul procesului penal nu s-au înregistrat acţiuni ilicite ale organului de urmărire penală, procuraturii şi a instanţelor dc judecată pe cauza penală în privința reclamantului. Reieșind din dosarul civil, nici o informație nu a fost împărtășită în mass-media despre careva presupuse acţiuni ilicite ale reclamantului. Astfel, cererea de apel şi cererea de chemare în judecată depusă de către reclamantul trebuie să fie respinsă. Cele relatate în ansamblu atestă ne probarea de către reclamantul al argumentelor invocate, netemeinicia apelului declarat de către reclamant şi indică la ilegalitatea hotărârii de judecată a instanţei de fond, fapt ce impune respingerea acţiunii ca neîntemeiată în privința la repararea prejudiciului material şi moral. Ce privesc apelurile Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor şi Procuraturii Generale acestea urmează a fi admis. Astfel, în temeiul art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept: c) să admită apelurile şi să caseze integral hotărârea primei instanţe, emițând o nouă hotărâre; prin care cererea de chemare în judecată depusă de către Spînu Mihail, să fie respinsă ca neîntemeiată.

Termenul de declarare a apelului:

Conform art.362 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost pronunțată public la data de 17 iulie 2025. Apelul nemotivat declarat de reprezentantul Procuraturii Generale a fost înregistrat la data de 21 iulie 2025. Apelul nemotivat declarat de reprezentantul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a fost înregistrat la data de 29 iulie 2025. Apelul nemotivat declarat de avocatul Negoiță Valeriu, în interesele reclamantului Spînu Mihail, a fost înregistrat la 04 august 2025. Apelul nemotivat declarat de reprezentantul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova a fost înregistrat la 12 august 2025. Prin urmare, se constată că apelurile sunt depuse în termen.

Procedura de citare a părților a fost legal executată:

În ședința instanței de apel nu s-au prezentat apelanții Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, care au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor, cât și apelantul-intimat Spînu Mihail,

interesele căruia sunt apărate de avocatul Negoiță Valeriu, fiind legal citați, fapt confirmat prin avize de recepție.

Conform art.379 alin.(2) Cod de procedură civilă, *neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului.*

Fiind în prezența datelor cu privire la citarea legală a apelanților Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova care au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor, apelantului-intimat Spînu Mihail, interesele căruia sunt apărate de avocatul Negoiță Valeriu, Completul de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Argumentelor părților în instanța de apel:

În ședința instanței de apel avocatul Negoiță Valeriu, în interesele apelantului-intimat Spînu Mihail, a pledat pentru admiterea cererii de apel pe rațiunile înserate în partea motivatorie, cu casarea parțială a hotărîrii contestate, cu pronunțarea hotărîrii noi de admiterea integrală a acțiunii civile declanșate de Spînu Mihail și încasarea prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei. Cât privește apelurile declarate de Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor și Procuratura Generală, acestea urmează a fi respinse ca nefondate și neîntemeiate.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând materialele cauzei și analizând în complex argumentele și criticile relatate în cererile de apel și în ședința de judecată, respectând limitele judecării apelului inserate la art.373 Cod de procedură civilă, cu respectarea principiului disponibilității părților de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei a obiecțiilor sale (art.118 Cod de procedură civilă), Completul de judecată conclude asupra necesității respingerii apelului declarat de Negoiță Valeriu, în interesele reclamantului Spînu Mihail, admiterii apelurilor declarate de Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor și a Procuraturii Generale, cu modificarea hotărârii primei instanțe prin micșorarea cuantumului despăgubirilor prejudiciului moral adjudecat, de la suma de 50 000 lei la suma de 25 000 lei, micșorarea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică de la 10 000 lei la 6 000 lei, formate din 3 000 lei pentru asistență juridică suportate în cauza penală și 3 000 lei pentru asistență juridică suportate în instanța de apel, și micșorarea cheltuitelor suportate în prezenta cauză de la 519 lei la 99 lei, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit.b) Cod de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept: să admită și să modifice hotărârea primei instanței.*

Potrivit art.373 alin.(1),(2),(5) Cod de procedură civilă, *instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.* (2) *În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.* (5) *Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Completul de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare *(Hirro Balani*

c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Prima instanță, fiind investită cu judecarea cauzei civile, a hotărât în favoarea admiterii parțiale a acțiunii și încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Spînu Mihail suma de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor de judecată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești, Completul de judecată consideră că prima instanță corect a stabilit circumstanțele faptice ale litigiului, a apreciat probele conform prevederilor art.130 Cod de procedură civilă, și a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea normelor de drept material și procesual, însă la stabilirea cuantumului prejudiciului moral adjudecat în beneficiul reclamantului Spînu Mihail, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile normelor de drept material aplicabile, fapt ce determină încasarea unui cuantum mai mic decât cel stabilit de prima instanță, reieșind din următoarele raționamente.

În conformitate cu prevederile art.19 alin.(1)-(3) Cod civil, *în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).*

Potrivit art.1 a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25.02.1998, *prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.*

Articolul 2 al acestei Legi definește următoarele noțiuni: *acțiuni ilicite - acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni)*.

Articolul 3 alin.(1), (2) al aceleiași Legi prevede că, *în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum şi în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii*

contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. (2) *Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanțele judecătoreşti*.

Prevederile art.(5) alin.(1), (2) din Legea enunțată statuează că, *cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției; cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului se depune în termen de 3 ani de la data apariției dreptului la repararea prejudiciului*.

Art.6 lit.a) b) c) din Legea nr.1545 din 25.02.1998 indică că, *dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art.313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.*

În conformitate cu art.10 al Legii nr.1545 din 25.02.1998, *dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6*.

Iar, art.11 alin.(1)-(3) din Legea menționată supra prevede că, *mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.* (2) *Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art.219 alin.(4) din Codul de procedură penală.* (3) *În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.*

Probatoriul cauzei denotă faptul că, prin ordonanța din 20 februarie 2024, Spînu Mihail a fost recunoscut în calitate de bănuit în cadrul cauzei penale nr.2024970011, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal (f.d.12-13) și la data de 11 iunie 2024, acesta a fost reținut pentru 72 ore, fapt confirmat prin procesul-verbal de reținere (f.d.19).

Prin ordonanța din 12 iunie 2024, Spînu Mihail a fost pus sub învinuire în cadrul cauzei penale nr.2024970011, incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal (f.d.20).

Prin încheierile Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 10 iunie 2024, au fost dispuse autorizarea efectuării percheziţiilor domiciliului, automobilului şi corporală a numitului Spînu Mihail, cu eliberarea mandatelor judecătoreşti în acest sens (f.d.24-29, 30, 31-36, 37, 38-40, 41).

Prin ordonanța din 01 august 2024 a procurorului în Procuratura raionului Cahul, Inna Vîhodeț, a fost admisă parțial cererea avocatului Negoiță Valeriu, în interesele învinuitului Spînu Mihail, cu privire la eliberarea telefonului mobil de model „Xiaomi Redmi 13" și restituit acest telefon lui Spînu Mihail, cu obligarea acestuia de a asigura păstrarea corpului delict până la soluționarea definitivă a cauzei penale (f.d.49-51).

Prin ordonanța din 29 august 2024 a adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii raionului Cahul, Tabureanu Andrian, a fost respinsă, ca nefondată plângerea apărătorului învinuitului Spînu Mihail, avocatul Negoiță Valeriu, depusă în cauza penală nr.2024970011 (f.d.56-59).

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 04 octombrie 2024, a fost respinsă, ca fiind inadmisibilă, plângerea depusă de Spînu Mihail împotriva ordonanței procurorului din 01 august 2024 și a ordonanţei procurorului ierarhic superior din 29 august 2024 (f.d.60-67).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Cahul din 27 ianuarie 2025, Spînu Mihail a fost scos de sub urmărirea penală, deoarece s-a constatat că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal (f.d.69-75).

Potrivit art.118 Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.

Potrivit art.3 alin.(1) lit.a), c), alin.(2) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanței judecătorești nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, *este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală*; c) *... în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice.* (2) *Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.*

Potrivit art.6 alin.(1) lit.b) al Legii citate*, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: ... scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.*

În conformitate cu prevederile art.11 al Legii citate, *mărimea concretă a compensaţiei morale se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvârşire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată; c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată; e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice; g) măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenţie. Instanţa de judecată va determina mărimea compensaţiei şi în baza criteriilor specificate la art. 219 alin. (4) din Codul de procedură penală. În toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.*

În circumstanțele descrise mai sus, Completul de judecată conchide că prima instanță just a concluzionat faptul, că Spînu Mihail este îndreptățit de a înainta acțiune cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin atragere ilegală la răspundere penală.

Pe cale de consecință necesită a fi respinse ca neîntemeiate argumentele expuse în cererile de apel declarate de Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor și Procuraturii Generale, precum că nu sunt întrunite cumulativ condițiile de aplicabilitate a prevederilor Legii nr.1545 din 25 februarie 1998, și anume dreptul la repararea prejudiciului (art.6) cât și cazurile de reparare a prejudiciului material și moral (art.3), nici nu a fost atras la răspundere penală și nici nu a fost condamnat la pedeapsă în formă de închisoare, fiind doar în calitate de bănuit și învinuit în comiterea unei infracțiuni în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale.

Or, reieșind din conținutul art.64 alin.(2) pct.22) din Codul de procedură penală, se atestă cu certitudine că, *bănuitul, conform prevederilor prezentului cod, are dreptul: să ceară şi să primească repararea prejudiciului cauzat de acțiunile nelegitime ale organului de urmărire penală, ale procurorului sau ale instanței*.

Prin urmare, instanța de fond corect a concluzionat că lui Spînu Mihail i-a fost cauzat un prejudiciu prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, la bază fiind pus faptul că Spînu Mihail, fiind protejat de prezumția de nevinovăție, în lipsa unor probe credibile a fost tras ilicit la răspundere penală prin recunoașterea sa în calitate de *bănuit şi învinuit* fiind suspectat de comiterea infracțiunii prevăzute de *art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal*, urmărirea penală fiind pornită la 05 ianuarie 2024 și a derulat până la 27 ianuarie 2025 – data emiterii de către procuror a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a numitului Spînu Mihail.

Completul de judecată reține că temeiuri de exonerare a statului de răspundere patrimonială pentru acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și a procuraturii, prevăzute la art.4 al Legii nr.1545, cât și la art.2036 Cod civil, în speță nu se atestă.

Astfel, cu certitudine s-a constatat faptul că prin acțiunile neîntemeiate și abuzive ale organului de urmărire penală și ale procuraturii, reclamantul Spînu Mihail a fost ilegal recunoscut bănuit și învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Completul de judecată constată că, Spînu Mihail prin ordonanța procurorului din 27 ianuarie 2025 a fost scos de sub urmărire penală din motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii de trafic de influență, precum și nici ale altor infracțiuni prevăzute de partea specială a Codului penal.

Prin prisma prevederilor art.art.284, 285, 275, pct.1)-3) Cod de procedură penală, instanța de apel constată că scoaterea reclamantului Spînu Mihail de sub urmărire penală în baza art.275 pct.3) Cod de procedură penală, este temei de reabilitare în drepturi a persoanei supuse urmăririi penale.

În contextul circumstanțelor enunțate, Completul de judecată notează că prin ordonanța procurorului de scoatere de sub urmărire penală, care este irevocabilă, se atestă că punerea reclamantului Spînu Mihail sub acuzație penală în baza art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal, a fost ilegală, având în vedere că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii trafic de influență sau ale altor infracțiuni prevăzute de partea specială a Codului penal.

Completul de judecată menționează că nu atât demararea urmăririi penale prin sine, cât acțiunile de urmărire penală (implicit măsurile speciale de investigații) întreprinse de organul de urmărire penală, de procuratură și autorizate de instanța de judecată în privința reclamantului Spînu Mihail, care vizează ingerințe în viața privată a reclamantului Spînu Mihail, i-au cauzat acestuia o stare de disconfort prin faptul că au intervenit cu acuzații de ordin penal și au fost

petrecute acțiuni de percheziție la domiciliu, corporală și a automobilului său, care au atentat la garanțiile constituționale, fiind în stare de reținere, cauzând un prejudiciu moral, considerente din care Statul poartă răspundere patrimonială pentru prejudiciul cauzat astfel.

Drept urmare, reclamantul Spînu Mihail, în baza prevederilor art.2036 Cod civil și art.3, art.11, alin.(1) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penal, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25.02.1998, are dreptul de a solicita repararea prejudiciului moral pentru tragere neîntemeiată la răspundere penală.

Cât privește cuantumul despăgubirii materiale care ar fi optim pentru a compensa echitabil prejudiciul moral cauzat reclamantului Spînu Mihail, instanța de apel consideră justă poziția instanței de fond, precum că reclamantul a suferit în urma acțiunilor organului de urmărire penală și procuraturii, însă Completul de judecată este rezervat asupra cuantumului despăgubirilor adjudecate de prima instanță în mărime de 50 000 lei, pe care îl consideră exagerat de mare și disproporționat.

În temeiul art.20 alin.(1), (2) din Constituția Republicii Moldova, *orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie*.

În conformitate cu art.53 alin.(2) al Constituției Republicii Moldova, *statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârşite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanţele judecătoreşti.*

Completul de judecată consideră că, speței îi sunt aplicabile în primul rând prevederile Codului de procedură penală ca temei de despăgubire pentru acțiuni ilicite ale organului de urmărire penală, procuratură și instanțele judecătorești.

Astfel, potrivit art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, *la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.*

Potrivit art. 2036 alin.(1) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

Potrivit art.2036 alin. (2) Cod civil, *prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.*

În temeiul art.2037 alin.(1) Cod civil*, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Alin.(2) al aceluiași articol prevede că, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.*

Aprecierea prejudiciului moral se face în raport cu criteriile și anume: miza pentru reclamant, comportamentul părților, bună/reaua credință, durata, etc. și se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității, și suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețe similare. Sarcina probării prejudiciului moral nu

poate fi pusă pe seama reclamantului şi se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces şi excluzându-se pretenții excesive şi vădit exagerate.

Sunt relevante la stabilirea cuantumului despăgubirilor pentru prejudiciul moral cauzele CEDO: cauza Cristina Boicenco c. Moldovei (hot. din 27.09.2011 (deținerea ilegală la sediul comisariatului de poliţie 6 zile, ordonanţa de nepărăsire țării; ulterior achitată) , cauza Ganea c. Moldovei (hotărârea din 17.05.2011 detenție de trei zile, cu încetarea ulterioară procedurii din lipsa probelor).

Prejudiciu moral constă în efectul negativ suferit ca urmare a faptei ilicite a organului de urmărire penală, prin care s-a adus atingere unor drepturi personale nepatrimoniale.

Astfel, daunele morale pot fi acordate în ipoteza în care se încalcă valorile ocrotite de legea fundamentală privind demnitatea, onorare, și alte valori sociale.

Pe de altă parte, deși este real că stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral presupune o anumită aproximare, instanța trebuie să aibă criteriile de apreciere precum: consecințele negative suferite de cel în cauză pe plan fizic și emoțional, importanța valorilor morale lezate, măsura în care acestea au fost afectate, etc. Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este și criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Completul de judecată constată că susținerile reclamantului Spînu Mihail în sensul că acțiunile desfășurate în perioada urmării penale i-au lezat drepturile și libertățile fundamentale, și că vătămarea acestor drepturi rezidă întru-un prejudiciu moral, sunt corecte, dar în circumstanțele speței ele nu justifică existența unui prejudiciu moral de o amploare care să fi generat o despăgubire atât de mare pe care a pretins-o reclamantul, și nici pe cea determinată de instanța ierarhic inferioară.

În primul rând, nici o probă nu atestă că despre însăși faptul pornirii urmăririi penale, desfășurării urmăririi penale și rezultatele finalității ei ar fi avut o rezonanță socială la nivel local sau național. Mai mult, derularea urmăririi penale s-a ținut în secret de autoritățile implicate ale statului, și nici o informație din dosar nu pare să sugereze în mod rezonabil că actul de finalitate al urmăririi penale să fi ajuns la cunoștința publicului. În acest sens nimic nu atestă că intensitatea suferințelor morale ale reclamantului Spînu Mihail ar putea fi amplificată de o eventuală rezonanță socială. Respectiv cauzele civile la care face referire partea apărării în cererea de apel, și anume Melnicenco și Manole precum că instanțele de fond au stabilit un nivel privind încasarea prejudiciului moral de la 500 000 lei pînă la 800 000 lei, nu sunt relevante speței în cauză. Astfel, Completul de judecată consideră necesar de a micșora cuantumul despăgubirii prejudiciului moral cauzat lui Spînu Mihail de la suma de 50 000 lei până la suma de 25 000 lei, care va avea efect compensatoriu echitabil și nu trebuie să constituie sumă excesivă pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimă.

Respectiv, reieșind din normele legale în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată reține, că prima instanță nu a stabilit corect suma ce urmează a fi încasată cu titlu de prejudiciu moral, din care considerente apelurile declarate de pârâții Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor și Procuratura Generală urmează a fi admise în acest sens, cu modificarea hotărârii primei instanțe, prin micșorarea cuantumului despăgubirilor adjudecate de la suma de 50 000 lei la suma de 25 000 lei.

Completul de judecată apreciază că suma de 25 000 lei, reprezintă o reparație echitabilă și respectă principiul proporționalității și justul echilibru între valorile lezate și suma acordată. Această sumă este rezonabilă, care acordă o evaluare pertinentă daunelor compensatoare, fiind în

corespundere cu caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice suportate de către reclamatul Spînu Mihail, în urma acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, cu respectarea principiului proporționalității și a justului echilibru între natura valorilor nepatrimoniale lezate și sumele acordate.

Un mecanism similar de analiză, este adoptat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului care, atunci când stabilește cuantumul despăgubirilor datorate de stat pentru încălcarea unui drept garantat de Convenția pentru apărarea drepturilor omului, statuează în echitate, considerând ca fiind întemeiate cererile de acordare a unor despăgubiri bănești pentru prejudiciul moral și fizic suferit pe perioada în cauză.

Or, scopul acordării daunelor morale constă în realizarea, în primul rând a unei satisfacții morale pentru suferințele de același ordin, iar nu a unei satisfacții patrimoniale. De altfel, fiind vorba de prejudicii morale, ele nu pot fi reparate strict prin echivalentul lor în bani, întrucât valorile ocrotite nu pot fi evaluate în bani, existând practic o incompatibilitate între natura nepatrimonială a prejudiciului și caracterul patrimonial al despăgubirii.

La acest capitol necesită a fi respinse ca neîntemeiate afirmațiile expuse în cererea de apel declarată de reclamantul Spînu Mihail prin intermediul avocatului Negoiță Valeriu, precum că instanța de judecată nu a ținut cont la stabilirea prejudiciului moral de durata urmăririi penale, de gravitatea infracțiunii de care a fost învinuit, de natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate, cât și de statutul social al persoanei.

Or, instanța de fond just a constatat că, mărimea compensației solicitate spre încasare de către Spînu Mihail cu titlu de reparare a prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei este excesivă și exagerată.

Argumentele apelanților Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor și Procuraturii Generale, precum că acțiunile organului de urmărire penală au urmărit scopul de a elucida toate circumstanțele importante ale cauzei penale, acționând cu bună-credință cu o suficientă diligență în vederea aflării adevărului și acumulării probelor, Completul de judecată nu le poate reține ca fiind întemeiate, pe motiv că cercetările penale puteau fi realizate în plin volum și doar în cazul în care procurorul colecta probe indiscutabile, pertinente putea să formuleze acuzații penale oficiale lui Spînu Mihail, or, în condițiile în care ulterior cercetărilor penale petrecute, prin ordonanța procurorului din 27 ianuarie 2025, Spînu Mihail a fost scos de sub urmărire penală din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii, se dovedește caracterul formal al urmării penale și lipsa necesității punerii persoanei sub bănuire/învinuire.

Totodată, Completul de judecată apreciază ca neîntemeiate argumentele expuse în cererea de apel declarată de Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor și Procuraturii Generale, precum că Spînu Mihail a avut posibilitatea să-și valorifice aproape toate drepturile, care i-ar aduce foloase financiare și o psihică sănătoasă însă prezența la materialele cauzei doar a Ordonanței privind recunoașterea în calitate de bănuit din 20 februarie 2024, Ordonanței privind recunoașterea în calitate de învinuit din 12 iunie 2024, și a încheierilor privind autorizarea măsurilor speciale de investigație nu poate fi calificată drept acțiune de tragere ilegală la răspundere penală, astfel reclamantul nu a demonstrat că a suferit prejudiciu important.

Or, aceste argumente contravin stării reale de fapt constatate în prezenta decizie și reglementate de normele de drept material aplicabile, deoarece însuși procurorul a emis o ordonanță prin care l-a scos pe Spînu Mihail de sub urmărire penală.

Nu pot fi reținute ca întemeiate argumentele apelanților Ministerului Justiției și Procuraturii Generale, că organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei

pentru stabilirea adevărului, iar acțiunile organului de urmărire penală nu denotă admiterea unor încălcări, or, procurorul trebuia sa pună sub acuzație penală persoana doar dacă avea destule probe despre vinovăție, iar ordonanța procurorului de scoatere de sub urmărire penală atestă cu certitudine că organul de urmărire penală nu deținea astfel de probe, împrejurare ce generează angajarea răspunderii patrimoniale a Statului pentru prejudiciul material și moral cauzat prin această încălcare.

Prin urmare, afirmațiile apelanților Ministerul Justiției și Procuraturii Generale referitoare la lipsa temeiurilor pentru înaintarea acțiunii de încasare a prejudiciului moral nu pot fi reținute, deoarece poartă un caracter declarativ și sunt în contradicție cu starea reală de fapt stabilită deja în prezenta decizie și cu cadrul legal aplicabil, cu atât mai mult că, în speță, se întrunesc temeiurile stabilite de art.3 lit.a) și art.6 lit.b) al Legii nr.1545 din 25.02.1998. Instanța de apel notează că potrivit art.2 din Legea nr.1545/1998, „*acțiunile ilicite sunt acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni)*".

În circumstanțele menționate, Completul de judecată consideră corectă concluzia instanței de fond că, prin formularea bănuirii, exercitarea urmăririi penale și interceptarea comunicărilor, monitorizarea contactelor fizice și deplasărilor în spațiu a reclamantului Spînu Mihail, i s-a adus atingere drepturilor şi libertăților lui fundamentale, inclusiv dreptul la viață privată, și această ingerință a obținut caracter ilegal odată ce finalitatea urmăririi penale a constatat reabilitarea reclamantului Spînu Mihail.

Instanța de judecată just a constatat că, reieșind din prevederile art.art.94 alin.(1), 96 alin.(1), (1^1) Cod de procedură civilă, interesele reclamantului Spînu Mihail au fost reprezentate de avocatul Negoiță Valeriu, circumstanță ce rezultă din textul actelor judecătorești administrate la dosar, iar pentru serviciile prestate de avocat, Spînu Mihail a achitat suma de 10 000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria DAA nr.48072130 din 14.06.2024.

Astfel Completul de judecată reiterează că, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 20.01.2015, §41 importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență există nu doar pentru indivizi, dar în egală măsură şi pentru autoritățile publice şi private, în măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limitele atribuțiilor care le-au fost conferite de lege, motiv din care instanța de judecată nu constituie o excepție de la regulă. Principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, la fel nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

Respectiv, încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza penală este una exagerată.

Or, în confirmarea faptului suportării cheltuielilor de asistență juridică la examinarea cauzei penale a fost prezentat bonul de plată din 14.06.2024 la suma 10 000 lei. Completul de judecată, analizând gradul de implicare a avocatului Negoiță Valeriu la judecarea cauzei penale,

atestă că la 20 februarie 2024, Spînu Mihail a fost recunoscut în calitate de bănuit în săvîrşirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit.b) Cod penal și la data de 27 ianuarie 2025, Spînu Mihail a fost scos de sub urmărire penală. Contractul de asistență juridică cu avocatul Valeriu Negoiță a fost încheiat la data de 14 iunie 2024. Apreciind volumul de muncă prestată de avocat în cumul cu faptul că cauza penală este una de rutină și nu prezintă complexitate, Completul de judecată consideră că poate fi acceptată ca fiind necesară și rezonabilă pentru a fi adjudecată din contul bugetului de stat suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la examinarea cauzei penale.

Totodată, în cadrul instanței de apel, avocatul Negoiță Valeriu a solicitat încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă, conform bonului de plată seria DAA nr.48072211 din 08 decembrie 2025.

Instanța de apel consideră că solicitarea încasării sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă este exagerată, iar suma de 3000 lei este necesară și rezonabilă speței date.

Subsidiar, instanța de fond a încasat cheltuieli pentru multiplicarea actelor în sumă de 519 lei, or, reieșind din bonul fiscal nr.15007722 din 07 aprilie 2025 (f.d.92), Spînu Mihail a suportat cheltuieli de efectuarea *xeroxului* în sumă de 99 lei. Respectiv, instanța de apel va micșora și cheltuielile suportate în prezenta cauză de la 519 lei la 99 lei. Iar înscrisul anexat la f.d.78, dovadă achitării sumei de 420 lei, în viziunea Completului de judecată, nu poate fi admis ca probă, deoarece nu confirmă cheltuielile suportate de reclamant, și urmează a fi respins.

În lumina celor expuse, Completul de judecată va respinge apelul declarat de avocatul Negoiță Valeriu, în interesele reclamantului Spînu Mihail, și va admite apelurile Ministerului Justiției, Ministerul Finanțelor și Procuraturii Generale, cu modificarea hotărârii primei instanțe prin micșorarea cuantumului despăgubirilor prejudiciului moral adjudecat, cheltuielilor de asistență juridică și a altor cheltuielilor suportate (xerox).

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.385 lit.a), b), art.389-390 Cod de procedură civilă, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Negoiță Valeriu, în interesele lui Spînu Mihail.

Se admite cererea de apel declarată de reprezentantul Procuraturii Generale a RM, cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al RM și cererea de apel depusă de Ministerul Finanțelor al RM.

Se modifică hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17 iulie 2025, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Spînu Mihail împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală, privind repararea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată, prin micșorarea cuantumul prejudiciului moral încasat din bugetul de stat în beneficiul lui Spînu Mihail de la 50 000 (cincizeci mii) lei până la 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, micșorarea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică de la 10 000 (zece mii) lei la 6 000 (șase mii) lei, formate din 3 000 (trei mii) lei pentru asistență juridică suportate în cauza penală și 3 000 (trei mii) lei pentru asistență juridică suportate în instanța de apel, și micșorarea cheltuitelor suportate în prezenta cauză de la 519 (cinci sute nouăsprezece) lei la 99 (nouăzeci și nouă) lei.

În rest, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 17 iulie 2025, se menține.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei, judecătorul: **Evgheni Bancov**

Judecătorii: **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco